

جمعه

ایران

• مدیر مسئول: محمدحسن روزی طلب
• سردبیر: محمدصادق علیزاده
• معاون فنی: محمدملاعلی اکبری
• دبیر تحریریه: ونوس بهنود
• دبیران:
• سید پویا هاشمی (گزارش و گفت و گو)
• صادق رخ فرد (تاریخ)

• محمدعلی یزدانبار (کتاب)
• آیه طائبی (زندگی)
• فرناز اینانلو (زنان)
• زینب فروزنده (زوم)
• فاطمه کهریایی (فرهنگ)

• تلفن: ۸۸۷۶۱۷۲۰ شماره: ۸۸۷۶۱۲۵۴ ارتباط
• مردمی: ۸۸۷۶۹۰۷۵
• پیامک: ۳۰۰۰۴۵۱۲۱۳ روابط عمومی
• نشانی: تهران خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸
• صندوق پستی: ۱۵۸۷۵-۵۳۸۸
• انتشارات مؤسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران:
۸۸۵۴۸۸۹۲-۵

دادستانی تهران علیه هفت بازیگر زن سینما اعلام جرم کرد

نگاهی به حواشی برخورد با سلبریتی ها

هانیه شجاعی زند
نویسنده

با اعلام جرم دادستانی تهران علیه هفت سلبریتی زن (ترانه علی دوستی، مرزگان ایلانلو (مستندساز)، هنگامه قاضیانی، تهمنه رضایی میلانی، سحر ولد بیگیان، مریم بوبانی و هانیه توسلی) این روزها فضای رسانه‌ای دستاویز اظهارنظرهای مختلفی شده است. از مدیران سینمایی تا نمایندگان پیشین مجلس و حتی شبکه‌های فارسی زبان هر کدام به گونه‌ای تلاش کرده‌اند تا مصلحانه و کینه جویانه نظام قانونگذاری کشور را به استهزا بکشانند.

ممنوع‌الکاری یا نشر اکاذیب یا هر دو

پسچیدگی داستان از آنجا شروع شد که برخی بانکار دلیل اصلی احضار این افراد، این اعلام جرم را به قضایای سال گذشته ربط داده‌اند: سالی که طی آن برخی از بازیگران اعلام کردند با نادیده گرفتن قانون از پوشیدن حجاب اجباری خودداری می‌کنند. این در حالی است که اعلام جرم اخیر دادستانی تهران نه به دلیل کشف حجاب بازیگران، بلکه به دلیل نشر اکاذیب و مطالب خلاف واقع در موضوع درگذشت آرمیتا گراوند، دانش‌آموز نوجوان تهرانی بوده است.

دادستانی طی حکمی از این سلبریتی‌ها خواسته تا نسبت به اظهارنظرهای خود در فضای مجازی مدارک و ادله ارائه کنند. به فاصله کوتاهی بعد از این اطلاعیه، مدیر اداره

نظارت بر سازمان سینمایی نیز به طور رسمی خبر ممنوع‌الکاری بازیگران زن کشف حجاب کرده اعلام می‌کند، (رسمی از آن جهت که تا پیش از این ممنوع‌الکاری بازیگران رسانه‌ای نمی‌شد و تنها خبر آن از طریق اهالی سینما دهان به دهان می‌گشت). همزمانی‌ای که سبب می‌شود احضاریه دادستانی با ممنوع‌الکاری بازیگران خلط پیدا کند.

حجاب مدیران فرهنگی خانه سینما برداشته شد

قاطعیت این روزهای مدیران ارشد سینمایی در برخورد با بی‌قانونی‌های بازیگران سبب شده کسانی که سینما را برای خود حریم امن و حیاط خلوت می‌دانستند حس ناامنی کنند؛ اینکه دیگر حصار سینما نمی‌تواند مجوزی برای رفتارهای سلیقه‌ای خلاف

قانون باشد. شکست انحصارطلبی در ابعادی که اهالی هنر را در معبد سینما مقدس می‌داند؛ تقدسی که توهمی از قانون‌گریزی‌های بی‌جواب را میان اهالی سینما شکل داده است؛ موضوعی که محمد خزایی، رئیس سازمان سینمایی در برنامه صف اول شبکه خبر با اشاره به بیانیه خانه سینما به آن اذعان داشت و گفت: «عزیزان من! بزرگوارانی که در خانواده سینما خیلی در اقلیت هستید، ۲۶ هزار نفر در خانواده سینمای ایران داریم که باید برایشان کاری کنیم.»

بیانیه‌ای که طی آن متذکر می‌شود این عمل وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی مصداق بارز بحران زایی در سینما و فراتر از آن نقض استقلال قوا و خلاف قانون اساسی و قوانین پایین دستی آن از جمله ماده ۵۷۰ قانون مجازات اسلامی (تعزیرات) است. بیانیه‌ای که قبل از آن محمد مهدی عسگرپور، مدیرعامل خانه هنرمندان ایران طی مصاحبه‌ای بیان کرده بود: «بر اساس کدام قانون این حکم صادر شده است که کسی را که تمایل به کار دارد از شغلش منع می‌کنند؟»

این اظهارنظرها در حالی در فضای هنری کشور دست به دست می‌شود که بی‌قانونی چند نفر سلبریتی قابل دفاع نیست و این مدیران سینمایی در حالی قانون را زیر سؤال می‌برند که هم تن دادن به حجاب اختیاری بر اساس قانون اساسی در ایران بی‌قانونی محسوب می‌شود و هم نشر اکاذیب و ادعای بی‌اساس و به عبارتی تهمت زدن یک عمل غیرقانونی محسوب می‌شود. در حقیقت فضای سینمایی کشور از همان سال‌های ابتدایی شکل‌گیری خود تلاش کرده در فضایی خارج از مدیریت کلان کشور اداره شود و در این یک سال اخیر مدیریت قاطعانه وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی و سطوح بالای قانون‌گذاری سبب شده این حریم امن بیش از پیش شکننده شود.

ماهگیری بی‌بی سی از فضای مه‌آلود هنر در کشور

شبکه‌های فارسی زبان هم در این فضای مه‌آلود شکل گرفته تلاش کرده‌اند بیشترین بهره‌برداری را داشته باشند. مثل همین شبکه بی‌بی سی که طی روزهای اخیر در مجلات خبری متعدد سرفصل خبرهای خود را به این موضوع اختصاص داده و بر این چالش تمرکز کرده است که در زورآزمایی حکومت و چهره‌ها کدام یک دست بالاتر را دارد؛ رویکردی که سعی می‌کند بر آفت دوقطبی‌سازی هنرمندان در کشور دامن بزند. شرایط دوقطبی‌ای که از دهه

شصت در سینما کلید خورد و همواره تلاش کرده جامعه هنری کشور را از انقلاب جدا کند و با ایجاد نفاق و تفرقه افکنی این شرایط دوقطبی را به جامعه تسری بخشد. موضوعی که بی‌بی سی در گفت‌وگو با کارشناسش به آن اعتراف می‌کند و می‌گوید: «در همان سال‌های نخستین انقلاب، هنرمندان قبل از انقلاب از عرصه هنر پاک‌سازی شدند».

پاک‌سازی که نه توسط نظام جمهوری اسلامی بلکه به گفته اسناد ارائه شده توسط کسانی مانند جریان مخملباف‌ها حذف شدند تا با متهم کردن نظام به تندروی، زمینه ایجاد جامعه دوقطبی در کشور کلید بخورد. کسانی مانند مخملباف که امروز بعد از اتمام مأموریت خود به موطن اصلی‌اش پناه برده و هزار چندگاهی در جشنواره‌های اسرائیل خودنمایی می‌کند.

دادستانی طی حکمی از این سلبریتی‌ها خواسته تا نسبت به اظهارنظرهای خلاف واقع خود در موضوع درگذشت آرمیتا گراوند مدارک و ادله ارائه کنند. به فاصله کوتاهی بعد از این اطلاعیه، مدیر اداره نظارت بر سازمان سینمایی نیز به طور رسمی خبر ممنوع‌الکاری بازیگران زن کشف حجاب کرده را اعلام می‌کند، همزمانی‌ای که سبب می‌شود احضاریه دادستانی با ممنوع‌الکاری بازیگران خلط پیدا کند

مدیریت حسی - عاطفی هنرمند غلط است

در این میان صحبت‌های علی مطهری، نماینده سابق مجلس شورای اسلامی در شبکه اجتماعی ایکس قابل تأمل است. این نماینده می‌گوید اگر این بازیگران حاضرند با پوشش اسلامی فعالیت کنند،

چرا باید مانع شویم. ضمن اینکه سن برخی از این افراد در حدی است که حجاب بر آنها واجب نیست. بسیاری از اینها با گفت‌وگو، محبت و نادیده گرفتن خطاها جذب می‌شوند. او با این حمایت، ظرفیت

سلبریتی‌ها را در جریان‌سازی رسانه‌ای نادیده می‌گیرد و بدون در نظر گرفتن تأثیر این گروه بر تهیه افکار عمومی، رفتار غیرقانونی و تبعات غیرقابل گذشت آنها را یک ناهماهنگی می‌نامد.